

קריאת הנביא

ספר ירמיהו

- לא, כזו הנה ימים באים נאם-יהוה
וירעתי את-בית ישראל ואת-בית יהודה זרע אדם וזרע בהמה:
הא יומיא אתן אמר יי
ואקיים ית בית ישראל וית בית יהודה אסגינון באנשא ואצלחננון בבעירא:
לא, כח והיה כאשר שקדתי עליהם לנתוש ולנתוץ ולהרס ולהאבד ולהרע
כן אשקד עליהם לבנות ולנטע נאם-יהוה:
ויהי כמא דחדי מימרי עליהון למעקר ולתרעא ולפגרא ולאבדא ולאבאשא
כין יחדי מימרי עליהון למבני ולקנמא אמר יי:
לא, כט בימים ההם לא-יאמרו עוד אבות אכלו בסר
ושני בנים תקהינה:
ביומיא האנון לא ימרון עוד אבהתא חטון
ובניא לקון:
לא, ל כי אם-איש בעונו ימות
כל-האדם האכל הבסר תקהינה שניו: {ס}
אלהין אנש בחוביה ימות
כל אנש דחטי הוא ימות:
לא, לא הנה ימים באים נאם-יהוה
וכרתי את-בית ישראל ואת-בית יהודה ברית חדשה:
הא יומיא אתן אמר יי
ואגזר עם דבית ישראל ועם דבית יהודה קנמא חדתא:
לא, לב לא כברית אשר כרתי את-אבותם ביום החזיקי בידם להוציאם מארץ מצרים
אשר-המה הפרו את-בריתי ואנכי בעלתי בם נאם-יהוה:
לא כקנמא דגזרית עם אבהתהון ביומא דאתקופית בידהון לאפקותהון מארעא דמצרים
דאנון אשניאו ית קימי ואנא אתרעיתי בהון אמר יי:
לא, לג כי זאת הברית אשר אכרת את-בית ישראל אחרי הימים ההם נאם-יהוה
נתתי את-תורתי בקרבם ועל-לבם אכתבנה
והייתי להם לאלהים והמה יהיו-לי לעם:
ארי דין קנמא דאגזר עם בית ישראל בטר יומיא האנון אמר יי אתין ית אוריתי במעיהון ועל לבהון אכתבינה
ואהוי להון לאלה ואנון יהון קדמי לעם:
לא, לד ולא ילמדו עוד איש את-רעהו ואיש את-אחיו לאמר דעו את-יהוה
כי-כולם ידעו אותי למקטנם ועד-גדולם נאם-יהוה כי אסלח לעונם ולחטאתם לא אזכר-עוד: {ס}
ולא ילפון עוד גבר ית חבריה וגבר ית אחוהי למימר דעו למדחל מן קדם יי
ארי כלהון ילפון למדע דחלתי למזערהון ועד רבהון אמר יי ארי אשבוק לחוביהון ולחטאיהון לא יזכרון עוד:
לא, לה כה אמר יהוה נתן שלמש לאור יומם חקת ירח וכוכבים לאור לילה
רגע הים ויהמו גליו יהנה צבאות שמו:
כדנן אמר יי דיהב שמשא לאנהרא ביממא גזירת סיהרא וכוכביא לאנהרא בליליא
גזיר בימא והמן גלוהי יי צבאות שמו:

לא, לו אמ־יִמְשׁוּ הַחֲקִים הָאֵלֶּה מִלְּפָנַי נְאֻם־יְהוָה
גַּם זֶרַע יִשְׂרָאֵל יִשְׁבְּתוּ מִהָיוֹת גְּזִי לְפָנַי כָּל־הַיָּמִים: {ס}
כָּמָא דְלִית אִפְשָׁר דִּיעֲדוֹן קִימָא הָאֲלִין מִן קֳדָמִי אָמַר יי
אִף זֶרַע דִּישְׂרָאֵל לֹא יִבְטְלוֹן מִלְּמַהּוּ עִם מְשִׁמִּישׁ קֳדָמִי כָּל יוֹמָא:
לא, לז כֹּה | אָמַר יְהוָה אִם־יִמְדּוּ שְׁמַיִם מִלְּמַעְלָה וַיַּחֲקְרוּ מוֹסְדֵי־אָרֶץ לְמַטָּה
גַּם־אֲנִי אֲמַאֵס בְּכָל־זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַל־כָּל־אֲשֶׁר עָשׂוּ נְאֻם־יְהוָה: {ס}
כִּדְנָן אָמַר יי כָּמָא דְלִית אִפְשָׁר דִּידַע אָנֹשׁ מִשְׁחַת שְׁמָא מְלַעִילָא וְאִף לֹא לְמַבְדֵּק יְסוּדֵי אֶרֶעָא לְרַע
אִף מִימְרֵי לֹא יִרְחִיק בְּכָל זֶרַע דִּישְׂרָאֵל עַל כָּל דְּחַבּוּ קֳדָמִי אֲשַׁבּוּק לְהוֹן אָמַר יי:
לא, לח הִנֵּה יָמִים [בָּאִים] נְאֻם־יְהוָה
וְנִבְנְתָה הָעִיר לִיהוָה מִמַּגְדַּל חֲנָנְאֵל שְׁעַר הַפִּנָּה:
הָא יוֹמָא אֲתֵן אָמַר יי
וְתִתְבְּנִי קִרְתָּא יְרוּשָׁלַם קָדָם יי מִמַּגְדַּל פָּקוּס עַד תִּרְעַ זְוִיתָא:
לא, לט וַיֵּצֵא עוֹד קָו (קוּה) הַמֶּדֶה נִגְדּוּ עַל גִּבְעַת גֶּרֶב
וְנִסְבּ גֻּעַתָּה:
וַיְהִי נִפִּיק עוֹד חוּט מִשַּׁח בְּנִינָא לְקַבְלִיָּה עַד מְטִי לְגִבְעַתָּא דְסַמִּיכָא לְגֶרֶב
וַיְהִי מִסְתַּחֲר לְבִרְיַכַת עֵגְלָא:
לא, מ וְכָל־הָעַמֻּם הַפְּגָרִים | וְהַדְּשָׁן
וְכָל־הַשְׂדֵּמוֹת (הַשְּׂרָמוֹת) עַד־נַחַל קִדְרוֹן עַד־פְּנֵת שְׁעַר הַסּוּסִים מִזְרְחָה קֹדֶשׁ לִיהוָה
לֹא־יִנְתָּשׁ וְלֹא־יִהְיֶה עוֹד לְעוֹלָם: {פ}
וְכָל מִישְׁרָא אֲתֵר דְנִפְלוּ תַּמָּן פִּגְרֵי מִשְׁרֵית אֲתוּרָאָה
וְכָל אֲדִיתָא עַד נַחֲלָא דְקִדְרוֹן עַד זְוִית תִּרְעַ בֵּית רִיסָא דְמַלְכָּא מְדִנְחָאָה קִדְשָׁא קָדָם יי
לֹא יִתְעַקֵּר וְלֹא יִתְפָּגֵר עוֹד לְעַלְמִם: